

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Ciocana (jud. I. Dutca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Frija Victor,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Munteanu Alexei
împotriva lui Frija Victor cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de către Frija Victor și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău,
sediul Ciocana din 3 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La 2 martie 2015, Munteanu Alexei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
către Frija Victor cu privire la încasarea împrumutului, a dobânzii contractuale, a
dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 20 martie 2012, a încheiat
un contract de împrumut cu Frija Victor, obiectul căruia este transmiterea în proprietatea
ultimului a sumei de 25 000 de Euro pe un termen de 3 luni, până la 20 iulie 2012, în
acest sens fiind întocmită recipisă.

Menționează că la scadență pârâtul nu a executat obligația ce și-a asumat-o, iar
multiplele solicitări invocate pârâtului de a restitui în mod benevol suma indicată nu s-a
soldat cu succes, ultimul explicând că banii primiți de la Munteanu Alexei îi va restitui în
timpul apropiat, după soluționarea unor tranzacții.

Precizează că potrivit înțelegerii specificate în recipisă, Frija Victor la data de 20
iunie 2012 urma să-i restituie suma împrumutată, plus 2% din aceasta pentru o perioadă
de trei luni, ceea ce constituie 1 500 de Euro.

Consideră că întrucât pârâtul nu a restituit împrumutul în termenul stabilit, din
contul acestuia urmează a fi încasată și dobânda de întârziere.

Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului a împrumutului în sumă de 25 000 de Euro, a dobânzii contractuale în mărime de 1 500 de Euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 314 344, 70 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 9 385 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 07 mai 2015, acțiunea a fost admisă integral. S-a încasat de la Frija Victor în beneficiul lui Munteanu Alexei datoria în sumă de 25 000 de Euro, dobânda contractuală în mărime de 1 500 de Euro, dobânda de întârziere calculată până la data de 20 septembrie 2014 în sumă de 133 991 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 9 385 de lei, iar în total suma de 26 500 de Euro, convertiți în lei moldovenești la cursul stabilit de către Banca Națională a Republicii Moldova la data executării hotărârii judecătorești, și suma de 143 376 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de Frija Victor, reprezentat de avocatul Canișcev Maria, s-a casat hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 07 mai 2015 și s-a trimis cauza spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 3 mai 2017, a fost admisă cerere de chemare în judecată înaintată de Munteanu Alexei. S-a încasat de la Frija Victor în beneficiul lui Munteanu Alexei suma de 25 000 de Euro, cu titlu de datorie, suma de 1 500 de Euro, cu titlu de dobândă contractuală, suma de 314 344, 70 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată ce rezultă din plata taxei de stat în mărime de 9 385 de lei, iar în total suma de 26 500 de Euro care urmează a fi convertiți în valută națională la rata de schimb din momentul plății și suma de 323 729, 70 de lei. S-a încasat de la Frija Victor în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 5 410, 61 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Frija Victor și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 3 mai 2017.

La 9 februarie 2018, Frija Victor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că instanța de fond la pronunțarea hotărârii nu a ținut cont de circumstanțele importante ale cauzei, și anume faptul că recipisa are un caracter fictiv, în acest sens fiind depusă o cerere în instanța de judecată cu privire la constatarea nulității acesteia. Totodată nici procedura prealabilă nu a fost respectată.

Menționează că a luat cunoștință de decizia integrală a instanței de apel la data de 18 decembrie 2017.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 12 decembrie 2017 (f.d.213, Vol. I), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 9 februarie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Frija Victor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Frija Victor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Frija Victor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu